

[Indearigsministeren.]

nens ret og pligt til at administrere de foreliggende opgaver.

Spørgsmålet er, om SIP strider mod gældende normer, navnlig de såkaldte „privatrettigheder“ for borgerne, eller disses forventning om, at de af det offentlige indsamlede oplysninger ikke misbruges. For SIP vil det især være spørgsmålet, om den tekniske samkøring af de omhandlede data og udnyttelsen i kommunerne heraf kan accepteres, og i denne forbindelse ikke mindst, om en kommunalbestyrelse skal kunne vedtage, at andre kommuner får adgang til de registrerede data om dens borgere.

Spørgsmålet om hensyntagen til borgernes privatrettigheder er taget op i det såkaldte Trolleudvalg under justitsministeriet, der nu har afsluttet sit arbejde. Betænkningen, der vil fremkomme i løbet af 1 uge eller 2, vil indeholde udkast til et lovforslag, der på et mere klart grundlag end i dag skal sikre borgerne mod misbrug af de i offentlige og private registre registrerede oplysninger.

Samtidig har regeringen over for kommunerne taget initiativ til at nedsætte et udvalg, som skal se på det samordningsproblem, som statsrevisorerne i en betænkning for nylig pegede på med hensyn til offentlige edb-registre. Regeringen har brevvekslet med de kommunale organisationer om denne sag og agter at indkalde organisationerne til et møde i den nærmeste fremtid. Man vil her med kommunerne drøfte dels problemet om dette samordningsudvalgs kommissorium og sammensætning og dels også rejse spørgsmålet, om både staten og kommunerne skal køre i et langsommere tempo med hensyn til udvidelse eller nyoprettelse af offentlige edb-registre og afvente den lovgivning, som måtte blive resultatet af Trolleudvalgets arbejde, og også afvente edb-samordningsudvalget.

Kommunerne vil formentlig være forstående over for denne problematik, da SIP-systemet ikke i øjeblikket er på andet end det indledende stadium.

Af *Wilhelm* (VS) til boligministeren (26/4 76):

„Hvad agter ministeren at foretage for at

hindre, at saneringen omkring Blågårds Plads medfører, at et meget stort område i en årrække kommer til at henligge som byggetomt, og hvilke betingelser vil ministeren stille for anvendelsen af de arealer, som ikke i de første mange år kan forventes anvendt til det formål, der var forudsat ved ministeriets godkendelse af såvel byplanvedtægt som saneringsplan for området?“

(Spm. nr. 459).

Begrundelse.

Saneringsplanen for området omkring Blågårds Plads på Nørrebro indebærer i virkeligheden totalsanering af et område, som er 6-8 gange større end selve pladsen.

Da en meget stor del af arealet ifølge byplanvedtægten er afsat til et skolebyggeri, som næppe vil blive gennemført i den første længere årrække, og da saneringsselskabet alligevel forcerer nedrivningerne frem, er der en betydelig risiko for, at området i en årrække vil komme til at henligge som en byggetomt, hvor Blågårds Plads blot er et lille hjørne. I så fald vil der være tale om en saneringsskandale, som både i omfang og varighed er langt større end den i Murergade.

I nedrivningsplanerne indgår et større antal boliger, som kvalitetsmæssigt er langt bedre end mange andre i den sorte firkant, nemlig Korsgade-karreens vestlige ende. Disse boliger indgår efter byplanvedtægten i den del af planen, som skal afsættes til skolebyggeri, men som der ikke er udsigt til at få realiseret foreløbig (om nogen sinde), og hvor Københavns kommunes 4. afdeling ved borgmester Wassard endda taler om blot at reservere arealet til dette formål indtil videre.

Det forekommer helt uacceptabelt, at en så hovedløs saneringsplanlægning i årevis skal kunne få dette store, centrale område til at henligge som byggetomt med de miljøødelæggende virkninger, det har for hele kvarteret. Og det forekommer lige så uacceptabelt, at der nedrives forholdsvis gode boliger, uden at der er udsigt til nogen umiddelbar anvendelse af arealet, og samtidig med at Københavns kommune ikke mener at kunne løse de genhusningsproblemer, der findes i forbindelse med mere akutte opgaver som f. eks. brandsikring.